

Vrede

Ze wekten mij vanmorgen
om mij te vertellen
dat mijn broeder in de strijd
was gedood.
Toch bloeit in de tuin
bij de struiken een nieuwe roos,
haar vochtige blaadjes
vouwen zich open
en ik leef nog,
adem nog steeds de geur van rozen en mest,
eet, bid en slaap.
Wanneer kan ik mijn lang
stilzwijgen verbreken?
Wanneer kan ik de onzegbare
woorden spreken,
waaronder ik langzaam verstik?